

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonairë, Aruba
en de Bovenwindse eilanden per drie maanden
fl. 2.-- bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DROKKER. B. L. SOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels 1.050 voor
elken regel meer 10 cts.

Geschiedenis van de Kerk.

Paulus van Tarsus.

De H. Paulus werd omtrent het begin onzer jaartelling te Tarsus in Klein Azië geboren uit Joodsche ouders, die tot de strenge partij der Farizeërs behoorden.

Zijn vader bezat echter tevens het Romeinsch burgerrecht. Levenslang was hij een heidensche bevolking had hij naast zijn Joodsche naam Saulus, den Romeinschen: Paulus. Zijn vroege jeugd bracht hij door in de Grieksch-spreekende stad Tarsus; daarna ging hij naar Jerusalem om als schriftgeleerde te worden opgeleid in de school van den beroemden Rabbin Gamaliel, maar het zuivere en strenge farizeïsme onderwezen werd geheel volgens de gewoonte van dien tijd, leerde Paulus ook een handwerk, het tentenmaken, waarmee hij later, tijdens de apostolische reizen zijn brood zou verdienen. Zou was Paulus opvoeding dus volkoud. Hij was Romeinsch burger, maar Jood met hart en ziel; streng Farizeër, vasthoudend aan de Joodsche wet, en aan de talloze, kleinegeestige voorstellingen, die door de Rabbinen waren ingevoerd; goed onderwezen in de kennis der H. Schrift en in de Rabbinische wetenschappen met een voldoende kennis van de Griekse taal, zoals ze toen overal door de niet Grieken gesproken werd (het koninkrijk der Grieken).

Paulus was klein van gestalte en zwak van gezondheid, maar begaafd met groote eigenschappen van verstand en hart. Hij had een scherpzinnig en doorgrondend geest, was welsprekend, soms bijna sarcastisch; zijn karakter onderscheidde zich door geweldige energie, door een uithoudingsvermogen en arbeidskracht zonder wezen en teederheid voor allen die hij eenmaal had liefgekegen.

Zijn liefde voor het Jodendom en het Farizeïsme maakte Paulus tot een Christenvervolger. Iedereen kende zijn ijver om de Christenen op te sporen tot in de huizen van particulieren, waar hij ze uitsleepte, om ze te laten kastijden. Eerst vervolgde hij de Christenen te Jerusalem, maar later, toen zij zich her en derwaarts verspreidden, begaf hij zich, met de noodige volmachten voorzien, naar Damascus, met hetzelfde doel. Onderweg daarheen trof hem Gods genade. Christus verscheen hem en maakte hem van vervolger tot apostel. Hij kwam te Damascus aan, blind naar de oogen van het lichaam, maar genezen van zijn geestelijke blindheid door het licht van de waarheid. Na drie dagen van gebed en vasten her kreeg hij het gezicht door bemiddeling van Ananias, die hem doopte.

Daarop trok hij zich gedurende drie jaar terug in de woestijn van Arabië, om zich in de eenzaamheid op zijn groote roeping voor te bereiden. In Damascus teruggekeerd, moest hij weldra wegens de vijandige houding der Joden vluchten en begaf hij zich naar Jerusalem, om Petrus, het door Christus aangestelde hoofd van de Kerk, zijn eerbied en gehoorzaamheid te betuigen. Daar bleef hij veertien dagen bij hem. Ze kwamen overeen, dat Paulus voortaan het evangelie zou verkondigen. Toen de Joden van Jerusalem hem trachtten gevangen te nemen, verliet hij de stad en keerde naar Klein-Azië terug.

Nu begonnen de groote Apostolische reizen van den H. Paulus, ondernomen in gezelschap van zijn trouwe medearbeiders Barnabas, Marcus, Silas, Timotheus e. a. Wanneer hij in een stad aankam, ging hij gewoonlijk eerst naar de Synagoge, om aan de Joden het evangelie te verkondigen, maar wilden deze hem niet hooren, dan wendde hij zich tot de heidenen. Vooral onder de heidenen die zich bij het Jodendom hadden aangesloten, de z.g. proselyten, maakte hij veel bekeerigen. Geheel het Romeinsche Rijk, met uitzondering van Afrika, werd door hem geëvangeliiseerd. Vooral stelde hij zich ten doel, het geloof te verspreiden in de groote steden omdat van daar het Christendom zich gemakkelijker uitbreidde over de omliggende landen. Met de eenmaal gestichte kerken bleef Paulus voortdurend in gemeenschap door afgezanten en brieven.

Zijn eerste apostolische reis, die hij met Barnabas en Marcus ondernam,

duurde van 45 tot 48. Ze vertrokken uit Antiochië in Syrië en bezochten eerst het eiland Cyprus, welks gezaghebber, de proconsul Sergius Paulus, het christendom omhelsde.

Van dien dag af, noemde en liet hij zich zelf Paulus noemen. Vervolgens deden ze een rondreis door Klein-Azië, waar ze achtereenvolgens in Perge, Antiochië (in Pisidië), Iconium, Lystra en Derbe Christengemeenten stichtten. Langs ongeveer den zelfden weg keerden ze naar Antiochië in Syrië terug.

Op deze eerste reis had Paulus reeds kennis gemaakt met zijn voornaamste tegenstanders, de Judo-Christenen, die de heidenen der Joodsche wet verplichtend wilden stellen voor de Heiden-Christenen. Te Antiochië werd de strijd zoo hevig, dat Paulus en Barnabas besloten naar Jerusalem te gaan, om de zaak ter beslissing aan de Apostelen voor te leggen. Er werd een concilie bij elkaar geroepen. Aanwezig waren: Petrus, die juist terug was van een verre missietocht, Jacobus, de bisschop van de stad; Paulus, Barnabas en zij die in "De Handelingen der Apostelen" de ouderen genoemd worden.

De vergaderden waren het er over eens, dat de observantie van de Joodsche wet niet noodzakelijk was. Er werd een decreet in dien zin opgesteld beginnend met de woorden: "Het heeft den H. Geest en ons godelijch gezind." Na het beëindigen van het concilie keerden Paulus en Barnabas, vergezeld van Judas en Silas, dragers van den brief naar Antiochië terug.

Eenigen tijd daarna kwam ook de H. Petrus naar deze stad en volgens de besluiten van de Kerkvergadering ging hij om met de Heiden-Christenen, maar niet met de Joodsche.

Judo-Christenen, te Antiochië waren gekomen, trok Petrus zich van de Heiden-Christenen terug, om aan de Joden-Christenen geen ergenis te geven en ze niet van zich te vervreemden.

Het gedrag van het Hoofd der Kerk bracht onder de Heiden-Christenen weer onrust en verwarring, zoodat Paulus zich gedwongen zag, den H. Petrus op zijn optaktische, hoewel goed bedoelde handelwijze opmerksaam te maken.

Henri van Hofstede.

Loonsverlagingen.

In het Zeemansblad "Neptunus" treffen wij volgende belangrijke inzendingen bijdrage aan over de kwestie der loonsverlagingen in verband met de oplossingen van den crisis. Ook uit dit artikel blijkt dat het geld te veel aan een kant zit en dat is zeer gevaarlijk, voor de orde en de rust in de maatschappij.

"Onlangs vertelde iemand in dit orgaan, dat er nog menschen waren, die zeer hooge inkomens hadden. Het 'Maandblad van het Centraal Bureau voor de Statistiek' (afl. 2 1933) geeft hierover de cijfers van 1931/32 in Nederland, die zeer interessant zijn.

Het blijkt, dat het gemiddelde inkomen f 1.200.— per jaar per belastingplichtige was. Het inkomen werd echter gedeeltelijk door slechts 16% van de bevolking. Het gezamenlijk inkomen van deze groep bedroeg 16% van het totaal-inkomen; 71% verdiende minder en had slechts 41% van het totaal, terwijl de meer bevoorrechte groep, bestaande uit 13%, gezamenlijk 43% van het totaal-inkomen ontving.

Het aantal inkomens beneden f 5000 was 95%, met een gemiddelde van f 1690.— per hoofd en gezamenlijk 70% van het totaal-inkomen. De overige 5% van de bevolking had 30% (1) van het totaal. Hierbij was 0,6%, dat alleen 12% had (gemiddelde f 47.000.—); 764 personen hadden o.a. een inkomen van meer dan f 100.000.— (gemiddeld f 195.000.— p. h.).

Nog belangwekkender zijn de gegevens over de vermogens. Het totale vermogen was 14,3 miljard (voor-gaand jaar 15,6). Verdeeld over alle belasters van inkomens, belasting geeft dat een gemiddelde van f 8000.— per hoofd. Edoch, bijna de helft (43%) van dit enorme vermogen was in handen van... 1% (gemiddeld f 550.000.— p. h.). Verder was 32% eigendom van

2½% van de bevolking (gemiddeld f 190.000.— p. h.) terwijl 25% in het bezit was van 7% (gemiddeld f 27.000.— p. h.). De overige 90% van de belastingplichtigen bezat niets of bijna niets. Er waren in dat jaar 1057 mil-lionairs met een gemiddeld kapitaal van f 1.000.000.— per hoofd. Het totaal-inkomen van de bevolking voorstelt door een grafische lijn: horizontaal het aantal menschen en verticaal het bedrag, dan krijgt die lijn den vorm van een schaafs wa- van de opstaande punt abnormaal hoog is en de bocht meer op een rechthoek dan op een kromme gelijkt. D.w.z.: eerst gaat die lijn tot op de helft hori- zontaal en begint dan zeer langzaam te stijgen. Op 1/10 afstand van het einde gaat deze stijging merkbaar sneller en op het laatste, als de lijn bijna ten einde is, gaat deze stijg- te in.

Een kromme, voorstellende het ver- mogen, vertoont nagenoeg hetzelfde verloop.

Over de volgende jaren zijn nog geen juiste cijfers gepubliceerd, doch alhoewel daling van de hooge inkomens en vermogens te verwachten is, zullen toch de verhoudingen nog wel even duidelijk te voorschijn treden.

De vraag doet zich voor of deze verhoudingen niet abnormaal zijn; en zoo ja, is deze abnormiteit niet een der diepere oorzaken van de crisis? Diezelfde vraag werd ook reeds ge- steld in het Soer. Handelsblad van 15 April 1931 en 31 Maart 1932. In een van deze artikelen werd gewaar- schuwd tegen de loonsverlagingen, die de koopkracht zouden verminderen.

Men mag veronderstellen, dat de men- schen, behorende tot de 95% groep (inkomen minder f 5000.—) hun ge- heele inkomen uitgeven. Dit totaal- inkomen bedraagt 16% van de bevolking, dat is 300 miljoen gulden minder in omloop komt.

De logische gedachtegang is: minder loon — minder opdrachten — minder werk — minder verdienste — minder koopkracht — minder omzet en over- blijvende voorraden — minder wel- vaart. Bezuiniging kan een dringende noodzakelijkheid zijn voor een bedrijf op zich zelf, maar als alle bedrijven de "dringende noodzakelijkheid" gaan toepassen, komt dan de welvaart niet in het gedrang?

Deze koopkracht-theorie wordt van sommige kanten bestreden. Bijv. in een brochure over de 40-urige werkweek, uitgegeven door het Ver- bond van Nederlandsche Werkgevers- tracht men aan te toonen, dat loons- verlaging voor de welvaart bevorder- lijk zou zijn, want... betere en goed- koopere productie veroorzaakt wel- vaart en niet het verbruik.

Het zou te ver voeren om deze op- vatting nader te beschouwen; er zijn onpartijdige economische deskundigen, die haar absurd noemen.

Het zou volstrekt niet onmogelijk kunnen zijn, dat verhooging van de lagere inkomens en groote verlaging van de zeer hooge inkomens, gepaard met afvloeiing van de groote kapita- len naar bredere lagen van de be- volking (ook in andere landen) een goed opent naar een spoedig einde van de crisis.

CH. B. NACHENIUS.

De wereld-Jamboree te Godollo.

Meer dan 28.000 Padvindders.

De Mab. geeft volgende interessan- te mededeelingen over het begin der wereld-jamboree in Hongarije, die plaats heeft gehad einde juli j.l.

In verband met het jongste jaar- feest van onze Padvindders hier is 't wel eens goed de Padvindersbewe- ging te bekijken van internationaal standpunt uit.

Zeer interessante en zeer welkome gasten zijn in Boedapest aangekomen: de eerste buitenlandse groep pad- vindders, die aan de Hongaarsche Jar- boree zullen deelnemen.

Deze jamboree is voor de padvin- derswereld een groote gebeurtenis, aangezien de Boedapestsche organi- satie al 't mogelijk gedaan heeft om

den kring der deelnemers zoo groot mogelijk te doen zijn. Zooals insiders en deelnemers aan vorige jamborees getuigen, is deze revue van padvin- ders der heele wereld de grootste, welke tot nu toe is georganiseerd.

Niet alleen heeft het bestuur van de Hongaarsche padvindersonorga- nisatie hiertoe haar beste beentje voor- gezet, maar zelfs de regering, de stad Boedapest, het publiek, de heele natie hebben zich ingespannen de- ze samenkomst tot de mooiste en on- vergeetlijkste te maken.

Deze Jamboree is ontegenzeggelijk voor de padvindders van veel beteeko- nis, maar voor Boedapest en voor heel Hongarije is zij niet minder belang- rijk. Het is een zeldzame gebeurtenis. Duizenden en tienduizenden buiten- landers, jonge menschen veelal, de spes patriae, zullen naar het mooie Hongarije komen en dit heerlijke land kennen en liefhebben.

Dit weten de Hongaren goed en zij zien in deze uitsonderlijke gelegenhe- id een machtige nationale propa- ganda. Het verarmde land zal al het mogelijke doen het verblijf om der vreem- delingen zoo aangenaam mogelijk te maken.

De leiding heeft haar strengste be- velen aan haar padvindders gegeven. Taktvol en met beleid zal deze propa- ganda worden uitgevoerd. Zoo is het verboden met de buitenlanders over politiek te spreken; niet opdrin- gerig en ostentatief zal men de nood- en problemen van Hongarije aan de vreemdelingen mogen opdringen.

De propaganda zal niet door woer- den, maar door daden moeten ge- schieden is het parool. Wanneer de vreemdeling zich hier thuis voelt, wan- neer hij bemerkt, dat men hem met de befamde Hongaarsche gastvrijheid begroet en omgeeft, wanneer hij de vreeschappen van het volk in al hun nuttiger dan duizenden propaganda- geschriften en redevoeringen.

Het is een bekende waarheid: Wie Hongarije heeft leren kennen, heeft het ook leren liefhebben. Men moet dus zien te bereiken, dat de vreemdelin- gen het land leren kennen.

Dit is de opvatting, de "Leitidee" van de Hongaarsche jamboree. Het getal der buitenlandsche en Hongaarsche padvindders reikt over de 28.000. Zes en dertig landen zullen er vertegenwoordigd zijn. Een echt internationaal en cosmopolitisch ge- zelschap, waarbij zelfs het exotische niet zal ontbreken.

Men verwacht naast de Europeanen en Amerikanen, Japaners, Siameezen, Armeniërs, Syriërs, Noord-Afrikanen, en deelnemers uit Haiti.

Het contingent Engelschen zal het grootste zijn en bedraagt 4200 perso- nen. Dan volgen de Polen met 1500, dan de Duitscher en Hongaren ieder met 1000 afgevaardigden.

Het wordt in de komende dagen een ware volksverhuizing naar Boeda- pest. De meeste groepen zijn al on- derweg en zooals gezegd is de eerste troep reeds gearriveerd. Het zijn Egp- tenaren.

Het station der hoofdstad verwacht- te hen met feestelijk vlagvertoon. Er heerscht een levendige belangstelling en met de kleinste kinderen tot de meest bezadigde oude heeren stond het perron vol, toen de trein binnens- toemde. Voor het station een gewel- dige menigte "onofficieele toeschou- wers." Dan het leger, journalisten, fotografen, de politie in haar gala- uniformen.

Een bruisend: "Eljen!... Hoch!" galde over het perron, toen de trein stopte. Kreeuvelachtige, lustige, vroo- lijk-lachende jongens stegen uit en begroetten hun Hongaarsche collega's.

Opvallend waren hun kleurige dracht en hun bruine koppen.

De journalisten noteerden, de foto- grafen knipten, de Hongaarsche pad- vindders jubelden en de menigte drong nader en nader; de politie stond machteloos.

"Eljen! Eljen!" klonk het overal. De dochter van den rector der Uni- versiteit van Caïro, Mohammed Kha- ler Hassenein, is reeds door journa- listen en fotografen omgeven. Hij troffen twee vrienden elkaar, daar word- vlug een interview gegeven, hier wordt gelachen, daar geroepen...

De eerste dagen is de Hongaarsche pers vol met padvindernieuws: "De eerste zwaluwen zijn verschenen!" Geesdriftige vreugde overal! De

Hongaar verheugt zich altijd geest- driftig, als hij gasten heeft, hij is een hartstochtelijke gastheer.

De Egyptische afgevaardigden heb- ben zich reeds in Gödöllő, de eigen- lijke plaats der jamboree, geïnstalleerd. Gödöllő was de bekende zomer- residentie der Hongaarsche koningen en ligt vlak bij Boedapest. Het is een uitgestrekt, schilderachtig bosch met in het midden het koninklijk slot. De beek "Rákos" doorstroomt het gebied. Langs den oever zullen de Hollanders zich legeren. Een kleine brug ver- bindt den anderen oever, waar de Denen komen.

Alles is "grossartig" georganiseerd. Er is een huis voor de pers, een Roode Kruis-afdeeling, tribunen. Alles en ier- der heeft zijn plaats. Een reuzen kamp plaats biedend aan ongeveer 30.000 personen.

Op 't oogenblik lijkt alles nog wat verlaten en leeg. Maar een paar da- gen verder zal deze plek het centrum zijn der wereldpadvinderij, waar de vijf werelddeelen en de meest verschei- den nationaliteiten als broeders van één gemeenschappelijk idee, elkaar zullen treffen.

Om een begrip te krijgen van de komende drukte, kan men het best de administratieve paperassen doorblade- ren en een blik slaan in het fantas- tisch cijfermateriaal, dat de "Wirt- schaftsabteilung" in elkaar heeft ge- zet.

Men heeft berekend dat dagelijks 14.000 kilo brood, 135 hectoliter melk, 56.000 eieren alleen voor het avond- eten zullen noodig zijn.

Voor het ontbijt zal 1350 kilo boter aanwezig moeten zijn en voor één middagmaal 20.000 kilo vleesch.

De directie die ons deze bereke- ningen voorlegde, lachte tevreden. "Astronomische getallen, niet?" Maar we zullen zorgen dat ieder tevreden is en steeds gaarne aan deze dagen zal terugdenken.

Wie deze voorbereidingen heeft ge- zien is van het welzijn overtuigd. Het kamp Gödöllő is het grootste in de geschiedenis der jamborees. De inrichtingen zijn doelmatig en onberis- pelijk. De Hongaarsche gastvrijheid is wereldberoemd.

Al deze factoren voorspellen dat deze samenkomst der padvindders der wereld eens onvergetelijk succes zal worden.

N. V. HOLLANDSCHE BANK VOOR WEST-INDIE.

OPGERICHT 1918.

Maatschappelijk Kapitaal: fl. 5.000.000.

Geplaatst en Volgestort: fl. 1.000.000

HOOFDKANTOOR: AMSTERDAM, Keizersgracht 255.

BIJKANTOOR te CARACAS -- (Venezuela).

BIJKANTOOR CURAÇAO.

Neemt Gelden à Déposito. Opent Spaar-Rekeningen.
Opent Chèque-rekeningen.
Bezorgt Telegrafische Uitbetalingen.
Verstrekt Handels-Credieten.
Uitvoering van Effecten-Orders
en Verzilvering van Coupons.
In- en Verkoop van Wissels op het Buitenland
en van Vreemde Muntsoorten.
Verstrekt Reissuissels (overal ter wereld inwisselbaar)
van de American Express Company, New-York,
en de American Bankers Association, New-York.

CORRESPONDENTEN IN ALLE VOORNAME PLAATSEN.

In Nederland: NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ.
ROTTERDAMSCH BANKVEREENIGING.
Te New York: GUARANTY TRUST COMPANY OF NEW YORK.
CHASE NATIONAL BANK OF THE CITY OF NEW YORK.
Te London: NATIONAL PROVINCIAL BANK LTD.
Te Parijs: SOCIÉTÉ GÉNÉRALE POUR FAVORISER ETC.
BANQUE NATIONALE FRANÇAISE DU COM-
MERCE ÉTRANGER.
Te Hamburg: DEUTSCH-SUDAMERIKANISCHE BANK A. G.
NORDDEUTSCHE BANK IN HAMBURG, FILI-
ALE DER DEUTSCHEN BANK UND DISCONTO-
GESELLSCHAFT.

Hongaar verheugt zich altijd geest- driftig, als hij gasten heeft, hij is een hartstochtelijke gastheer.

De Egyptische afgevaardigden heb- ben zich reeds in Gödöllő, de eigen- lijke plaats der jamboree, geïnstalleerd.

Gödöllő was de bekende zomer- residentie der Hongaarsche koningen en ligt vlak bij Boedapest. Het is een uitgestrekt, schilderachtig bosch met in het midden het koninklijk slot. De beek "Rákos" doorstroomt het gebied.

Langs den oever zullen de Hollanders zich legeren. Een kleine brug ver- bindt den anderen oever, waar de Denen komen.

Alles is "grossartig" georganiseerd. Er is een huis voor de pers, een Roode Kruis-afdeeling, tribunen. Alles en ier- der heeft zijn plaats. Een reuzen kamp plaats biedend aan ongeveer 30.000 personen.

Op 't oogenblik lijkt alles nog wat verlaten en leeg. Maar een paar da- gen verder zal deze plek het centrum zijn der wereldpadvinderij, waar de vijf werelddeelen en de meest verschei- den nationaliteiten als broeders van één gemeenschappelijk idee, elkaar zullen treffen.

Om een begrip te krijgen van de komende drukte, kan men het best de administratieve paperassen doorblade- ren en een blik slaan in het fantas- tisch cijfermateriaal, dat de "Wirt- schaftsabteilung" in elkaar heeft ge- zet.

Men heeft berekend dat dagelijks 14.000 kilo brood, 135 hectoliter melk, 56.000 eieren alleen voor het avond- eten zullen noodig zijn.

Voor het ontbijt zal 1350 kilo boter aanwezig moeten zijn en voor één middagmaal 20.000 kilo vleesch.

De directie die ons deze bereke- ningen voorlegde, lachte tevreden. "Astronomische getallen, niet?" Maar we zullen zorgen dat ieder tevreden is en steeds gaarne aan deze dagen zal terugdenken.

Wie deze voorbereidingen heeft ge- zien is van het welzijn overtuigd. Het kamp Gödöllő is het grootste in de geschiedenis der jamborees. De inrichtingen zijn doelmatig en onberis- pelijk. De Hongaarsche gastvrijheid is wereldberoemd.

Al deze factoren voorspellen dat deze samenkomst der padvindders der wereld eens onvergetelijk succes zal worden.

Attentie!

Voor hen die ondernemingsgeest hebben, is het visschersvolk van Aruba, bereid versche redsnappers aldaar te leveren, bij geregelde afname en onder contract tegen 30 cent kilo.

J. H. Eman.

ROSSEM'S
POORTERS-TOEBACK
DE BESTE VARINAS

seunt het Apostolaat ter Zee.

Mobilisatie.

Dit woord wekt vele en verschillende herinneringen op, zowel bij het vóóroorlogsche als bij het naoorlogsche geslacht. Mobilisatie! Het is of een schok gaat door geheel het land, die alles wakker schudt en alles plots een koortsige bedrijvigheid en kracht geeft: het is een volk dat naar de wapens grijpt: het rasgevoel komt weer boven: allen zijn weer broeders: iedereen helpt wat hij helpen kan: met vreugde worden de grootste offers gedragen... het gehele volk leeft intens, het werkt, het zwoegt, de boog van zijn kracht is gespannen tot zijn uiterste kromming....

Dat is mobilisatie, de concentratie van nationale kracht! zullen de geestdriften en misschien ook wel de militaireren zeggen! Dat is krachtverpilling! meenen de Democraten en nieuwe pacifisten!

Men moge over de militaire-Mobilisatie denken, wat men wil, één ding is zeker nl. dat ze ons, katholieken, die aan „sociale actie“ doen of meenen te doen, een groote les geeft: de les van het los schoppen der actie, van het benutten der verspreide krachten, de les van het geestdriftige concentreren van alle krachten op het ééne doel.

Het begrip van Militaire mobilisatie moge veronderstelt in dezen tijd van economische wereldconferenties en internationaal pacifisme; doch katholieke mobilisatie of beter nog mobilisatie van de katholieke actie is een nieuw en jong begrip, dat in staat moet zijn ons katholieke volk geestdriftig te maken voor zijn roeping in de tegenwoordige Maatschappij.

— Zijn wij katholieken, werkelijk gemobiliseerd?

— Een grondig gewetensonderzoek is misschien wel noodzakelijk om daarop te kunnen antwoorden.

Laat wij eens beginnen met de verschillende Besturen van die talrijke katholieke verenigingen, Bonden en sociëteiten, welke wij bezitten! Houdt U maar kalm, dit gewetensonderzoek zal wetens en willens eer in 't algemeen gehouden worden, 't zal 'n klassiek gewetensonderzoek worden, zoodat geen enkele „bestuurspersoonlijkheid“ klein of groot, het recht zal hebben te zeggen: „kijk, daar bedoelt u de mee, en die en die daar! en mij.“ Het onderzoek begint:

Nemen we niet dikwijls een bestuurspost aan, zonder de bedoeling te hebben, die geheel te vervullen zoodat het moet? Onze naam komt weer eens in de krant, en we denken dat de andere bestuursleden — de feiten weerspreken het echter — het werk wel zullen doen.

Veel waren we niet te veel het bijwonen der vergadering met het besef: „Wat is het? Houden we ons niet te passief in plaats van actief op te treden met nieuwe voorstellen, verbeteringen enz.? En gesteld zelf dat we 't initiatief genomen hebben, laten we dan 't werk niet teveel over aan andere? We hebben immers zoo veel te doen is 't niet? en ons baantje, ons eigen werk, ons eigen huishouden moet toch voortgaan! Beseffen we wel de betekenis en de sociale draagwijdte van de vereniging waarvan we misschien President of Secretaris zijn? Ik meen „beschouwen we de katholieke actie niet te veel nog als dilettanten werk en niet als het logische en noodzakelijke uitvloeisel van onze katholieke overtuiging en sociaal verantwoordelijkheidsgevoel; voelen we ons niet te weinig broeders van de eene groote menschen familie? of hebben we zelfs geen besef van die innige, geestelijke band met onze geloofsgenooten? Het gebeurt dat we soms weken en maanden misschien aan ons sociaal werk niet meer denken, totdat een brief of een bericht van den secretaris ons plots herinnert dat we bestuurslid zijn van die of gene vereniging! Vindt U dat normaal of abnormaal? En het bestuurschriftwerk dat we laten liggen? en het niet volbrengen van onze beoefening om dit of dat werkje zoo gauw mogelijk op te knappen? We praten heel mooi op de vergaderingen, onze voorstellen zijn origineel, maar waar blijft onze energie en leiderschap om ze door te zetten? Op Gala-vergaderingen en in de kranten worden we bewierookt, we snuiven die wierook op zoo niet met openlijke weigeraardheid dat toch met innerlijk plezier, maar zouden we niet beter doen bij zulke gelegenheden op onze borst te kloppen en een openbare bekentenis af te leggen, naar den trant van den H. Augustinus? Met genoeg en stille zelfvoldaanheid, werken we mee aan het oprichten van een voetstuk voor ons eigen standbeeld, maar zou het niet beter zijn er een bom onder te leggen om aan de comedie een einde te maken? Wat helpt het tweemaal President te zijn, 3 maal Secretaris en 4 maal Penningmeester te zijn van verschillende verenigingen, zoo we zelfs niet de helft, noch een derde, noch zelfs een vierde verrichten, van het werk dat we moesten verrichten volgens die waarheid? Als Bestuurslid zijn we soms zoo onge-nakbaar: als zoodanig paraderen we als paus; met de hooge hoed op en het ensigne op de borst, laten we ons rijden naar het feestterrein of de vergaderzaal om daar „onze triomfen te vieren, maar weer hem of zelfs wec het bestuur dat ons op onze knien wijst of dat eigenmachtig durft te handelen ten voordele der ver-

eeniging, want dan voelen we ons, zich in onze rechten gekrenkt! We voelen dat als een verwijt aan onze logheid en gebrek aan initiatief en activiteit — en dat is het ook maar dat willen we niet openlijk bekennen. 't Prestige weet U, het prestige! Onze vereniging of club of Bond vervalt tot louter formalisme, het is maar 'n naam meer, maar dat schijnt ons weinig te kunnen schelen: we schijnen niet zoonzeer het werk, het sociale werk, het katholieke apostolaat te zoeken, dan wel ons eigen persoonje, dat vertroetelde „ik“, dat den mond vol heeft van hervorming der maatschappij door katholieke principes maar dat zichzelf vergeet te hervormen. Zoo ieder bestuurlid van iedere vereniging het werk deed wat hij moest doen, dan zouden we hier op Curaçao een echte gemobiliseerde katholieke actie bezitten: zoodat de toestand nu is, doen we nog geen tiende van wat we moeten doen.

Besturen van alle katholieke verenigingen, clubs en Bonden, mobiliseert U! Staat den slaap uit uwe ingedomde leden, wrift U in met het koude water der nuchtere werkelijkheid, en zoo 't noodig is, wascht af den poeier van bestuurswaan en ongenakbaarheid: en dan! U begint te werken, te zwoegen, spant uwe spieren in en werpt U met alle kracht in den gigantische wereldstrijd der katholieke actie. Gij zijt verplicht, als katholieke, beter te doen dan anderen, beter te strijden dan anderen. Gij moet U geheel geven, zonder bijbedoelingen, zonder voorwaarden, alleen denkend aan dat eene doel: herstel den maatschappij op katholieke gronds! Dat is voor degenen die in katholieke verenigingen enz. als bestuurslid zitting hebben, maar wat ontrent de personen zelf, de individuen, de eenlingen? Moeten die ook niet individueel gemobiliseerd worden, vooraleer ze in te schakelen in de groote katholieke massa-beweging?

— Natuurlijk!

O! die eenlingen! O! Die Katholieke eilandjes! Wij hebben er hier 'n heelen archipel; 'n heelen ring van kleine, grootere, grootste en allergruotste Antillen! 'k wou dat er eens iemand een bazuinstoot gaf, het alarm blies om al de individuele eilandjes naar elkaar toe te drijven, vast te hechten, en ze te versmelten aan het groote katholieke continent!

Die hebben ook een gewetensonderzoek nodig!

Er zijn er die hun schoonen tijd zitten te verkwallen op de banken en de stoelen der cafe's, restaurant's, enz.: daar doen ze aan politiek: d.w.z. ze weten het allemaal beter dan de menschen zelf die het beter weten, ze drinken er nog 'ns op, ze gaan slapen en den dag daarna beginnen ze nog eens over 't zelfde en dat wel zoo blijven duren, want alles blijft toch bij 't zelfde: dat noemen ze aan opbouwende kritiek doen: ten hoogste komen ze er toe 'n artikel te schrijven, waarin dan veel mooie woorden in voorkomen met heel veel waanwijsheid en kinderlijk zelfbedrog. Anderen verdoen hun tijd en verspeelen hunne reinheid en jeugd-idealisme en dat vormde de moderne cultuur: onze nootvolprezen Cine: dat is „hun“ school van levenswijsheid: daar leeren zij de „leide“ en alles wat daarmee in verband staat en meestal niet in verband moet staan.

Druppel bij druppel drukt de Cine-cultuur hunne vernukte hersens; ze wanen zich heel aardig op de hoogte van alles wat er omgaat in alle lagen der maatschappij, maar ze beseffen niet dat ze de hoogere lagen niet te pakken hebben, maar enkel de modderlagen: hun norm van moraliteit verliest zijn scherp omlijnde kanten; alles wordt wazig en ze eindigen... onbewust: want ze blijven o! zoo goed katholiek — ineen soort algemeen menschelijk-gevoelmooral, die eigenlijk heelemaal geen kanten meer heeft, maar die inkrimpt en uitdeint vormloos, naar gelang de opvattingen zoo van 't oogenblik. Die soort menschen zijn in 't algemeen ook barre liefhebbers van liefdesromans enkel en alleen liefdesromans, of, als ze hun lectuur niet afwisselen dan doen ze dat liefst met wat pornografische, atheïstische of in alle geval anti-religieuze en zeker anti-clerical lectuur. Die menschen blijven zich katholiek noemen! Er zijn anderen die wampelen beweren dat ze zich politiek intellectueel willen ontwikkelen, maar die zich in hunne onnoozelheid bij de verkeerde club aansluiten, die heelemaal niet aan hun kant staat — integendeel! — maar dat merken ze niet! Er zijn er die het wel merken en het weten ook en die het toch doen: dat zijn diegenen die zich daar wel klein willen maken, en dat nog altijd verkiezen boven het „groot“ worden: bij ons d.w.z. bij ons katholieke volk. (klemdoon op volk a. u. b.)

Er zijn nog meer categorieën die 'n flink gewetensonderzoek noodig hebben: zoo bv. die menschen die ge noot ziet, en die altijd thuis blijven zelfs bij den grootste manifestaties van onze katholieke actie. Ik wil veronderstellen, dat ze thuis voor onze actie bidden, en vieren in 'n krachtiger wapen dan al dat gepraat, gezang, gepreek, geschrijf, getwaal met vlaggen en blikkengeluid en gezang, waarvan wij dien „minder inzicht“ hebben, ons nog al schijnen schuldig te maken of minstens willen schuldig maken?

Dan is er nog de categorie van de

futloozen... neen, laat mij er maar over uitscheiden, het is nu geen tijd om misere te zingen. — Neen, — er moet een bazuinstoot vallen, die ons een koude rilling over het lijf jaagt, die ons uit ons luie evenwicht stoort en ons doet opschrikken tot hard werken en groote daden: het moet de bazuinstoot zijn der katholieke actie, de oproep tot algemeene katholieke mobilisatie.

Ons verstand, onze wil, ons lichaam zelfs, alles, moet mobil gemaakt worden, d.w.z. los en vrij om op alle kracht te kunnen werken, ongebinderd, los van de kwellende banden van vrees, gemakzucht en lafheid; in het volle bewustzijn van de grootheid en de heerlijkheid van onzen katholieken strijd. Wij moeten broeders zijn van elkander, die samenwerken en wien volledige kracht, samentrekkend moet gericht worden op het uiteindelijke doel van alle werken en zwoegen hier op aarde: het herstel der Maatschappij in Christus, de vorming van het rijk Gods. Ze zullen ons wel uitlachen, die menschen zonder vuur of geestdrift, die zoo ijsig kalm zijn en zoo uiterst voorzichtig en fatsoenlijk, maar laat ze maar lachen en afkeurend het hoofd schudden: wij weten uit ondervinding dat zonder jonge geestdrift er niets groots kan gebeuren: alleen zij die geestdriftig naar het ideaal oprukken, zullen iets bereiken. Dat is mijn vaste overtuiging en daarom geve God dat wij weldra de offsen slag mogen hooren van het aanslaan der katholieke motoren. Geve God dat ze machtig mogen blijven doorzoeven als een begeleidend lied van geestdrift en victorie. Katholieken van ons land, mobiliseert U, laat den oproep schallen tot verwoede katholieke actie op alle gebied, mobiliseert U om U dan samen te trekken voor den grooten strijd!

Nederland en Latijns-Amerika.

De afzetmogelijkheden van onze producten in Z.-Amerika.

Werkzaamheid van het Nederlandsch Z.-Amerikaansche Instituut.

Aan het verslag, door het bestuur uitgebracht, is het volgende ontleend: De vereniging, wier doel is de bevordering der economische en culturele verhoudingen tusschen Nederland en Latijns-Amerika, is thans vertegenwoordigd in Buenos Aires en Rio de Janeiro, terwijl zij in Valparaiso, Lima, Guayaquil, Christobal, Caracas, en Mexico over correspondenten beschikt.

Het behoeft wel geen nader betoog, dat in verband met de bijzonder: on-

middelijke positieve resultaten van groote betekenis van onze werkzaamheden verwacht kunnen worden, onze arbeid moet voorloopig dan ook in zekeren zin beschouwd worden als pionierswerk. Wij hebben ons tot nu toe — in overleg en in samenwerking met de officieele instanties — beperkt tot het verstrekken van gegevens over de afzetmogelijkheden van Nederlandsche producten in Zuid-Amerika en het verzamelen van het materiaal dat voor een juiste beoordeling van de betreffende situaties vereischt is. Daarenboven zijn er van tijd tot tijd door ons bepaalde gegevens gepubliceerd welke naar onze meening aan het doel en streven van dit instituut bevorderlijk kunnen zijn. De zeer bescheiden middelen welke ons ten dienste staan zijn ook in dit opzicht van weinig gunstigen invloed.

De praktijk heeft ons bewezen, dat men zich in verschillende kringen van ons bedrijfsleven al te zeer laat afschrikken door de moeilijkheden en kosten welke verbonden zijn aan de export-zaken naar dergelijke ver af geleegen landen. Zulks valt zeer te betreuren en vooral omdat heden ten dage meer en meer nabij gelegen afzetgebieden voor ons land verloren gaan. Men laat zich dikwijls ongunstig beïnvloeden door verliezen of onaangename ervaringen welke zich in periodes bij den handel op Zuid-Amerika hebben voorgedaan terwijl men zich daarbij in vele gevallen niet voldoende rekenschap geeft van het feit, dat zoodanige verliezen en ervaringen veelal het gevolg zijn geweest van onvoldoende voorbereiding en onvoldoende kennis van de toestanden en gebruiken aan de overzijde. De valutamogelijkheden welke menig exporteur afschrikken zijn inderdaad ernstige hindernissen doch zij zijn minder belemmerend dan velen denken. Wij zijn gaarne bereid in elk voorkomend geval inlichtingen te geven. De zeer groote en tot nu toe zoo weinig benutte uitvoerkansen moeten zoveel mogelijk gestimuleerd worden hetgeen, naar wij vertrouwen, de Regeering bij de vaststelling van haar handelspolitiek niet uit het oog moge verliezen. Wij ons bedrijfsleven in deze landen een kans van slagen hebben dan zal men vóór alles bereid moeten zijn voor de zoo dringende noodige propaganda te zorgen.

De financiële toestand van ons instituut is nog weinig gunstig en maakt het ons onmogelijk, onze werkzaamheden uit te breiden, zoodat in het algemeen belang zoo zijn. Het is daarom van buitengewone betekenis, indien het bedrijfsleven door talrijke toetreding en als lid onze positie kan versterken.

Waar lag 't oude Atlantis?

Een ontdekking van dr. Herrmann.

Dr. Albert Herrmann, privaats-docent aan de universiteit te Berlijn, meent thans een verklaring gevonden te hebben, waardoor de aanduidingen van Plato over het land Atlantis in betekenissen winnen.

Plato beroept zich voor de mededeelingen, die hij doet, op Solon, die twee eeuwen vóór hem leefde. Dr. Herrmann werd nu getroffen door de onwaarschijnlijk groote afmetingen, welke in Plato's verhaal voorkomen, doch kwam tot de ontdekking, dat alles goed zou kloppen, indien de cijfers door 30 gedeeld werden. Op grond hiervan neemt dr. Herrmann aan, dat de tolk die indertijd de aanwijzingen van den Egyptischen priester voor Solon vertaalde, zich vergist heeft. In plaats van de Egyptische lengtemaat „schoinos“ in stadiën om te rekenen, heeft hij den voet in stadiën omgerekend, waardoor de opgaven in het Grieksch veel te groot werden. Op grond van deze verklaring komt men tot de gevolgtrekking, dat de Egyptische priester slechts van een kleine stad heeft gesproken, die door een ringmuur met een diameter van ongeveer 800 M. omgeven was en door een kanaal van ongeveer 12 voet breedte met de zee verbonden was.

De Atlantische zee, waarvan Plato gesproken heeft, behoeft dan ook geen oceaan of zee geweest te zijn, doch kan een tamelijk groot meer zijn geweest.

Dr. Herrmann meent thans de plaats, waar het geheimzinnige Atlantis gelegen heeft, te kunnen vaststellen. Ten Zuiden van Tunis en de kleine Syrte en ten Westen van het stadje Gabes ligt een zoutvlakte, de Schott-el-Djerid. Dit zou het overblijfsel zijn van de Atlantische Zee van Plato, die in den loop der eeuwen door het woestijnzand gedempt is. Precies in het zuiden van deze zoutvlakte heeft dr. Herrmann den loop van een oude verzande rivier vastgesteld, — dit zou dan de door Plato genoemde Trilonrivier zijn —, en daar, waar deze rivier in de oude zee uitmondde, moet het oude Atlantis gelegen hebben. Overblijfselen van oude stadsmuren heeft dr. Herrmann daar ter plaatse ook werkelijk gevonden.

Katholieken bij de marine.

Hoeeven kwamen in dienst en

Over het eerste halfjaar 1933 werden in den zeedienst aangenomen 75 mariniers. Daaraan waren 21 Katholieken; 19 werden lid van de Katholieke vereniging van Marinepersoneel St. Christophorus.

Als lichtmatroos werden aangenomen 37 man, daarvan waren 10 Katholieken die allen lid werden van de Kath. Ver.

Voorts werden aangenomen 7 Seinersmaats, onder wie geen enkele Katholiek was.

Tenslotte werd nog aangenomen 1 korporaal ligger, die Katholiek is.

In totaal kwamen dus in dienst over het 1e halfjaar 1933, 120 man, waarvan 32 Katholieken of ongeveer 1/4 deel. Van deze 32 Katholieken werden 29 lid van de Katholieke Vereniging.

In 1 1/2 jaar kwamen 84 katholieken in dienst bij de Marine.

Over 1932 en 1e halfjaar 1933 kwamen als Katholiek in dienst 35 lichtmatrozen, 34 mariniers, 4 vliegtuigmakers, 2 stokers en 8 van verschillende categorieën of totaal 84 Katholieken. Van de 35 lichtmatrozen werden 33 lid en bedankten er 2. Van de 34 mariniers werden 31 lid, bedankten 3 en overleed 1. Van de 4 vliegtuigmakers werden 4 lid en bedankten 1. Van de twee stokers werd één lid en van overige 8 werden 3 lid.

Van de totaal 84 Katholieken die sinds 1 Jan. 1932 in den zeedienst kwamen werden dus 72 lid, bedankten er 4, kwam er één te overlijden en bleven dus 67 (van de 84) voor de Katholieke beweging behouden.

Militeerplichtigen.

Van de militeerplichtigen aldus „St. Christophorus“ waarvan wij deze gegevens ontleeden, valt weinig te vermelden, omdat omtrent het totaal in dienst opgeroepen, doch omtrent overplaatsingen gegevens worden verstrekt. Het aantal Katholieke militeerplichtigen is per jaar ongeveer 200 of 1/5 deel. Het dienstverband is betrekkelijk kort en omdat over mutaties van militeerplichtigen geen gegevens worden verstrekt, is het moeilijk na te gaan hoeveel hun Katholieke plichten hebben vervullen. Het aantal trouwe thuis-bezoekers is gering; het aantal, dat lid wordt van de Katholieke vereniging, is per jaar ten hoogste 20. Het is noodzakelijk, dat ook met betrekking tot de Katholieke militeerplichtigen krachtiger aangepakt wordt om hen gedurende hun diensttijd in Katholiek verband te behouden.

De Dietse Spelers.

In ons vorig nummer is reeds een kleine recensie verschenen over de eerste opvoering „Een huwelijk onder Lodewijk XV“. De tweede opvoering op Zaterdag 19 Aug. „De Garde luitenant“ was beter bezet dan andere avonden: daar we er niet persoonlijk bij waren, zullen we ons onthouden van nadere bespreking van dit stuk: uit inlichtingen echter is ons gebleken dat het spel der spelers weer schitterend was. Dat is dan ook de algemeene kritiek die men hoort: het spel op zich zelf: keurig, maar de inhoud der stukken zelf is wat onbevredigend en leeg. Het beste stuk wat tot nu toe gespeeld is, en wat spel betreft en wat inhoud betreft is ontegenzeggelijk.

HELDEN

van B. Shaw, regie en vertaling van Eduard Verkade. 't Is een oud stuk (van 1894 reeds) maar toch reeds een echte Shaw: bijtend sarcasme, sepsis, schampere lach, en ontuchtende situaties. Het is een parodie op de romantiek van het slagveld: „De Militair wordt er flink doorgehaald: er zit veel waar in, alhoewel sommige sarcasmen wel 'n beetje overdreven zijn, Shaw blijft Shaw. — Van de spelers niets dan lof: Kapitein Bluntschli (E. Verkade) en Major Petkoff (W. v. der Veer) steken ver boven allen uit: het is vermakelijk en zellig tegelijkertijd hoe Verkade de glorie van een militaire oorlogscharge, heelemaal neerhaald, en zoo gemakkelijk vanzelfsprekend alleen door zijn karaktervol spel. W. v. der Veer was een eenige Major: royaal, joviaal, alles goedmakend door zijn openhartigheid en bonhonne: als hij opkwam werd het spel als 't ware door hem gedragen en onwillkeurig concentreerde alle aandacht zich op hem. Raina (Hella van Hasselt) dochter van Major Petkoff, was zeer goed: ze had 'n zeer moeilijke rol, die veel nuances toeliet: ze heeft die nuances dan ook laten zien, alhoewel niet altijd met 't zelfde succes. Een zeer mooi oogenblik herinneren we ons: dat was toen Bluntschli haar eindelijk „door“ had: haar spel en intonatie veranderde, toen plots geheel en als een geheel andere vrouw ging ze toen neerzitten op de sofa. Zulke oogenblikken laten ons duidelijk zien hoe veel hooger een goed toneelspel nog steeds staat boven de Cine; op dit eene oogenblik kon men de verschillende karaktertrekkingen van de menscheijke ziel, dat wissellende spel van liefde, vrees, hoop en strijd en ontuchtering, dat alles stond te lezen op het gelaat der spelers, dat kon men in hunne oogen zien, dat zag men aan hunne gesties, in een woord hun spel was een levende

nooit zoo kunnen geven: steeds zal er blijven bestaan dat onoverbrugbare verschil tusschen de levende mensch en het beeld van den levenden mensch. Dat ware de drie hoofdpersonen. Mevrouw Catharine Petkoff (Peronne Hosang) vertolkte haar rol schitterend en bleef op dezelfde spelhoogte van de anderen. Lonker (Eline Yezman) was niet slecht, maar nu en dan hadden we haar toch graag wat natuurlijken gewild Nicola (Adriaan Hees) had een ondergeschikte rol en heeft ons wel voldaan. Het spel van Major Saranoff, (Frits van Dongen) was keurig, alhoewel niet schitterend: toch had hij ook sublieme momenten zoo b.v. toen hij Lonker verklaarde dat zijn liefde werkelijk gemeend was: „Ik meen het, Lonker“ zei hij eenvoudig, maar de intonatie van zijn stem en zijn gelaatsuitdrukking was een eerlijke openbaring van deze werkelijke gevoelens. Dat zijn kleine dingen misschien, maar toch laten zij de artistieke mogelijkheid en het talent van den speler zien. Een zeer mooie vondst van de regen vinden we het volgende: toen Saranoff in volle glorie van zijn schitterende charge op het slagveld verhaalde, stond hij juist tusschen twee doeken in, die opgehangen waren om te drogen; en nu en dan sloeg hij zijn digrette van zijn militaire pet, (u weet wel dat plumpje of beter — om in den geest van 't stuk te blijven — dat scheerkwastje) nu en dan tegen 't waschtouw aan: dat maakte een vreemd misschien sarcastische effect, geheel volgens 't karakter van 't stuk en dat alleen al bracht 'een hevige slag toe aan „de romantiek van 't slagveld.“

De Dietse Spelers kunnen dus tevreden zijn over „Helden.“

TUUSCHEN 8 EN 12.

Dit is een geheel ander stuk: dat is een stuk om zich te vermaken en een aangenamen avond door te brengen; voor menschen die 's avonds bang zijn, die zoo 'n beetje aan spoken gelooven, aan voortteekenen en meer van die dingen is het zelfs een schitterend stuk. Als stuk staat het er technisch en litterair veel lager dan het vorige „Helden“ en toch is het een stuk waarin de menschen meer zullen vallen, dan in het vorige: het is werkelijk verrukkelijk. De oude heer, Anthony Rait (Frits van Dongen) heeft getoond dat hij ook een kunstenaar is: zijn spel was volmaakt, zijn loopen, zijn intonatie, dat pauzeren en nadruk leggen op sommige woorden en gedeelte van woorden, dat driftig worden, die plotselinge aanvallen van moede dan weer dat ouwelijke bangworden, dat alles gaf ons een volmaakt beeld van de gedragingen, en manie-

ren van een werkelijk oude Heer. Van het spel van Marmaduke, een dronken heer (E. Verkade) is niets dan goed te zeggen: was nu het spel van Bob, de krantenjongen, (E. Yezman) op dezelfde hoogte geweest, van het schitterende spel van Frits van Dongen en Verkade, dan was deze comédie werkelijk perfect geweest: Bob was een beetje onnatuurlijk en niet krantenjongensachtig genoeg.

Jammer dat niet meer menschen van dit stuk kunnen genieten: het is ook een spel voor onze jeugd; die zouden er zeker van genieten met geheel haar ziel: het is juist iets zoo voor jongens en meisjes. Naar we vernemen, zijn er sommige zeer comieke scènes niet tot hun recht kunnen komen, geheel buiten de schuld echter van de spelers!! Dat is jammer.

BERICHTEN.

Z. Exc. Gouv. van Slohbe.

Zijne Exc heeft in Porto Cabello geen onderhoud kunnen hebben met President Gomez. Wel is Zijne Exc in Caracas ontvangen in het „Casa Amarilla“ bij den Minister van Buitenlandse Zaken. Alle hooge functionarissen van 't gouvernement waren er alsook de Nederlandsche Zaakgelastigde te Caracas, bij deze gelegenheid werden worden gesproken van wederzijdsche waardeering en cordialiteit.

Rode Kruis.

In een „zeker“ blad is gezegd dat „van zekere 'zijde“ het beweerd dat het Leger des Heils werd bevoorrecht door het Rode Kruis. Wij kunnen nu mededeelen dat de bevoorrechtiging nooit in de bedoeling heeft gelegen van het Bestuur van de Rode Kruis: wij zijn blij te mogen verzekeren dat weldra een eind zal gemaakt worden aan deze onwettelijke wrijving.

Orkaan in Zeeland.

Uit Amsterdam, datum 22 Aug. wordt gemeld dat een hevige orkaan verschillende huizen heeft vernield en vele boomden heeft onttworteld in het dorp Ouvekerk — (eiland Schouwe) in de provincie Zeeland. Er zijn geen dooden te betreuren.

Onderscheiding.

Dinsdag 22 Aug. l.l. heeft op het Bisschoppelijk Paleis, Mgfr. Verriet het gouden kruis „Pro Pontifice et Ecclesia“ verleend aan den Heer J. F. L. Romijn, voor zijne bewezen diensten als Bestuurslid van het Armenbestuur en de St. Vincentiusvereniging: de gedoreerde is namelijk 40 jaar in 't

eeniging (d.w.z. van de stichting af).

Waren tegenwoordig twee dochters van den Heer Romijn, de leden van het Armenbestuur — en P. Wahlen, Secretaris. Mgfr. heeft den Heer Romijn geprezen om zijn getrouwe plichtsbetrachting, waarop de Heer Romijn geantwoord heeft.

Onze beste gelukwensen aan den Heer Romijn en zijne geachte familie.

Dietse Spelers.

Vandaag wordt „De Ernst van Ernst“ opgevoerd en Dinsdag „De Generale Repetitie“. De opkomst is niet bemoeidigd te noemen. Volgende week gaan de spelers naar Maracaibo, (waarschijnlijk met een tankboot der C. S. M.) waar ze zullen spelen voor de kolonie der Petroleum Maatschappij. Daarna pas gaan ze naar Aruba: het schijnt dat Aruba aan de spelers 1700 gulden gegarandeerd heeft. We wenschen hen veel succes.

Nieuwe Ramen.

Deze week zijn eenige nieuwe ramen in de Kathedrale Kerk geplaatst, afkomstig van W. Dirks uit Kevelaar. Ze zijn in 't koor geplaatst: de twee grootste stelen voor de geboorte van Christus en Zijne Verrijzenis; de twee kleinere (eigenlijk twee boogjes boven de ramen) geven de beeltenis van Thomas van Aquine en de H. Catharina van Siena. De ramen voldoen zeer goed; de kleuren zijn te helder en niet te donker, juist berekend op onze tropische zon.

TE HUUR.

Het geriefelijk buitenverblijf Quinta Violeta, gelegen nabij den hoofd-ingang van de „Isa“.

Drie slaapkamers, eetkamer, badkamers enz. enz. moderne gemakken, vrij gebruik van regen- en putwater

Te bevragen bij

H. MONSANTO „QUINTA VIOLETA“.

4-4

BRONQUITIS
Al postare, frótense bien en la garganta y el pecho el
VICKS
VAPOR
E. J. REEDMAN

Compania Trasatlantica (Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Colombia, Cristobal, PTO. LIMON, PTO. BARRIOS, HA-
VANA, NEW YORK, Cadiz en Barcelona:

SS. „MAGALLANES“ 9-10 Aug., 10-11 Oct., 10-11 Dec.

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Cana-
rias, Cadiz en Barcelona:

SS. „MARQUES DE COMILLAS“ 17-18 Aug., 18-19 Oct., 18-19 Dec.

SS. „JUAN SEB. ELCANO“ 17-18 Sept. 17-18 Nov. 17-18

Januari 1934.

naar Pto. Colombia, en Cristobal:

SS. „JUAN S. ELCANO“ 9-10 Sept., 9-10 Nov., 9-10 Jan. 1934.

Passages naar New Orleans en andere plaatsen met oversche-
ping in Cristobal, kunnen hier worden uitgeraakt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

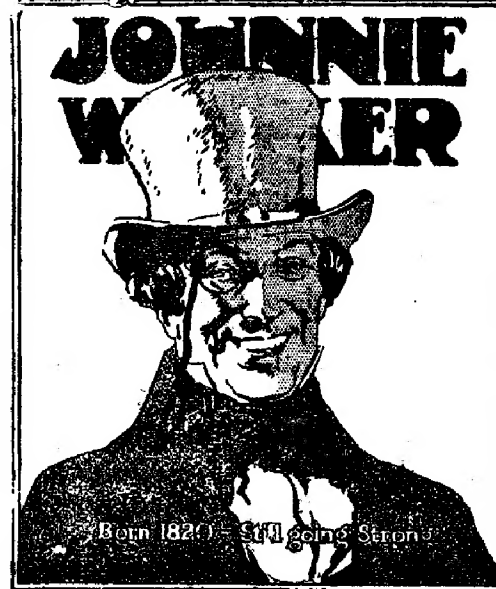
S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2.

Telefoon No. 72 & 505.

Adamson en zijn zeep.

JOHNNIE
WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen
MORRIS E. GURIEL & SONS.
Agenten.

Broedeieren

Witte Ieghorn 25 ct.

Witteweg 45.

Steunt het

Apostolaat ter Zee.

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile,
Port au Prince, Santo Domingo, CURACAO, Puerto-Cabello, La Guaira
en PARAMARIBO, en vandaar direct naar CURACAO en New Orleans
als volgt:

	Vertr.	Aank.	Aank.
	NEW ORLEANS	CURACAO	PARAMARIBO
SS. „VESTVANGEN“	Aug. 14	Aug. 23	Aug. 29
SS. „DALVANGEN“	Sept. 2	Sept. 13	Sept. 19
SS. „VESTVANGEN“	Sept. 25	Oct. 4	Oct. 10

	Vertr.	Aank.	Aank.
	PARAMARIBO	CURACAO	NEW ORLEANS
SS. „DALVANGEN“	Aug. 16	Aug. 26	Aug. 28
SS. „VESTVANGEN“	Sept. 6	Sept. 10	Sept. 18
SS. „DALVANGEN“	Sept. 23	Oct. 3	Oct. 11

* De schepen aldus gemerkt gaan naar MOBILE, Ala.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2.

Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD.,

SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERSBOOTEN
TUSSEN CURACAO EN

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „REMUERA“ (11.500 Ton) (C & T)	6/7 Sept.
	SS. „TAMAROA“ (12.500 Ton) (C)	19/20 Sept.
	SS. „ROTORUA“ (12.500 Ton) (T)	14/15 Oct.

LONDON & SOUTHAMPTON	SS. „AKAROA“ (15.000 Ton) (C)	17/18 Aug.
	SS. „MATAROA“ (12.500 Ton) (C)	10/11 Oct.
	SS. „RUAHINE“ (11.000 Ton) (C)	30/31 Oct.

C — Cabin Klasse

T — Toeristen Klasse

Cabin & Toeriste Klasse naar Panama £ 5.— (minimum)

Cabin Klasse naar New Zealand £ 42.—

Toeriste Klasse naar New Zealand £ 28.—

Cabin Klasse naar Engeland £ 30.—

Toeriste Klasse naar Engeland £ 20.—

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS
VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2.

Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

PROGRAMMA

der feestelijkheden ter gelegenheid van den

verjaardag van Hare Majesteit

KONINGIN WILHELMINA

op 31 Augustus 1933.

7.30 V.M. Aubade van schoolkinderen met muziek van St. Cecilia in het
Fort Amsterdam.
Vervolgens bloemenhulde van de kinderen aan het Koninginne
standbeeld, met medewerking van het muziekkorps van Scher-
penheuvel.

8.30 V.M. Parade op het Wilhelminaplein. Daarna militaire marsch
door de stad.

9—12 V.M. Behendigheidswedstrijden op het Damplein.
A. Voor automobielen (Dames en Heeren).
B. Voor Fietsen.
Voor automobielen zijn luxe artikelen beschikbaar als prijzen.
Voor fietsen zijn geldprijzen beschikbaar.

10—11 V.M. Zwemdemonstratie over de haven.
Schiedingen beschikbaar.

12 uur N.M. Wedstrijd in tennis op het N.M.
Prijzen: 2 eerste en 2 tweede prijzen.

4—5 N.M. Voetbalwedstrijd op Mundo Nobo opgeluisterd door het mu-
ziekcorps van Scherpenheuvel.
N.M. loop wedstrijd van alle partijen op het terrein.

7—8 N.M. Bioscoopvoorstelling op het Brionplein.
Door de welwillendheid van de Heeren A. & J. C. HENRIQUEZ
is voor dezen avond een Metro Goldwyn Mayer Picture
afgegaan.

8—9 N.M. Muziekuitvoering op het Brionplein en Gouvernementsplein
door St. Cecilia en Scherpenheuvel.

9 uur N.M. Schitterend vuurwerk op het N.M.

P.S. Alle inschrijvingen voor de wedstrijden dienen te geschieden bij de
Heeren VICTOR PINEDO Almacén del Zulia en J. R. VAN GEFEN
Gouvernements Secretarie vóór den 29sten Augustus 1933.

DE COMMISSIE.

Zitmeubels

o.a. Liberty stoelen, Kinderstoelen.

Feestartikelen

zoals stofvlaggen, confettie, serpentines

guirlandes, Lampions en ballons.

Hoog in kwaliteit.

Laag in prijs.

Verkrijgbaar bij:

J. A. JANSEN.

Prinsenstraat 50. Telefoon 174.

3-3

AMATEURSWERK

Ontwikkelen

Afdrukken

Vlagge, val

kundige

uitvoering.

Vergrotingen

in

zwart en

sepia

keurige

afwerking.

W. SPRITZER & CO.

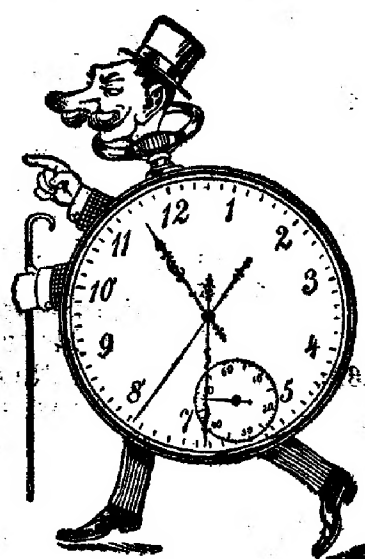
Handelskade 12-13.

HORLOGES met GARANTIE

Zakhorloges

vanaf:

2.50

Armband-

horloges

vanaf:

5.—

ZIEN DOET KOOPEN.

W. SPRITZER & CO.

HANDELSKADE 12/13.

Bekendmaking.

Aan de eigenaren van gebouwen en getimmerde panden in het stadsdistrict alhier
wordt hierbij bekend gemaakt, dat op 1 October a.s. in werking zal treden
het bepaalde bij artikel 156 van de „Algemeene Politieker“ 1917, luidende:

„De eigenaar van een gebouw of getimmerde in het eerste of stadsdis-
trict is verplicht te zorgen, dat:

a. het voorzien zij van een duidelijk zichtbaar, bij den Ambtenaar van
het Bevolkingsregister tegen betaling verkrijgbare plaat, welke het num-
mer vermeldt, door dien Ambtenaar voor het betrokken gebouw of getim-
merde bepaald, met dien verstande, dat elke woning, om zelfstandig
tot huisvesting te worden ingericht, een plaat, vermeldende een afzonderlijk
nummer, zal moeten verkrijgen.

Na aankoop van bedoelde plaat wordt zij zoo spoedig mogelijk, vanwe-
gen den Ambtenaar in het voor- en tijd genoemd, op een daarvoor geschikte
plaats aangebracht, welke ter hoogte van ten minste anderhalven Meter
en ten hoogste drie Meter boven den begrepen grond gelegen, zoo mo-
gelijk van den openbaren weg zichtbaar zij;

b. dat het daarop of daarbij geplaatste nummer in goed leesbaren staat
onderhouden blijft.

Bij verandering van het perceel mag het oude nummer, mits doorge-
streep, nog zichtbaar blijven gedurende den tijd van één jaar, te rekenen
van den dag, waarop het nieuwe nummer aangebracht is.

Overtreding van het bepaalde bij dit artikel wordt gestraft met eene geld-
boete van ten hoogste vijftig gulden.

De prijs van de nummerplaten is tevens vastgesteld op F. 0.60 per plaat,
doch voor eigenaren, die de hun toebehoorende gebouwen, woningen of
getimmerde in het Stadsdistrict alhier alsnog van meer dan tien verschil-
lende nummerplaten zullen moeten voorzien, is de prijs per nummerplaat bij
een afname van meer van 10 stuks bepaald op f. 0.50.

Curaçao, den 15n Augustus 1933.

De Ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao.

2-3

M. BARTELS DAAL.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met Donderdag, den
4 Mei 1933, en zoolang er zaken zijn,
die in de termen vallen om te wor-
den verkocht, zal op elken Donderdag
(met uitzondering van eventuele
feestdagen), ten kantore van de
N. V. De Spaar- en Beleenbank van
Curaçao openbare verkoop worden
gehouden van bij de genoemde ven-
nootschap behorende voorwerpen.

De verkoop zal telkens des Voor-
middags te 9 uur aanvang nemen.
De voorwerpen, die in de termen
vallen om te worden verkocht, zijn
die, welke zijn bevestigd van 1 Janua-
ri 1931 tot en met 31 December 1931
onder No. A 3662 tot en met No. A
1882 en waarop de interesten niet
zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht
den verkoop van hunne panden te
voorkomen door de verschuldigde in-
teresten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,

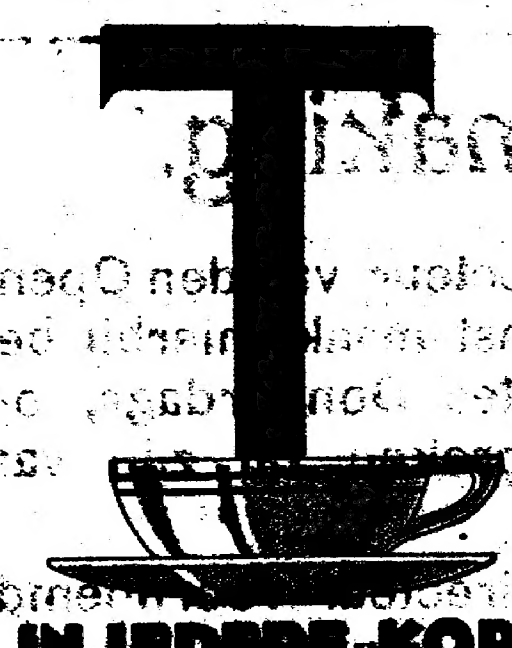
P.-L. Gorsira.

WAKE UP YOUR LIVER BILE— WITHOUT CALOMEL

And You'll Jump Out of Bed in
the Morning Rarin' to Go

If you feel sour and sunk and the world
looks punk, don't swallow a lot of salts,
mineral water, oil, laxative candy or chewing
gum and expect them to make you suddenly
sweet and spry and full of sunshine.
For they can't do it. They only move the
bowels and a mere movement doesn't get at
the cause. The reason for your down-out
feeling is your liver. It should pour out two
pounds of liquid bile into your bowels daily.
If this bile is not flowing freely, your food
doesn't digest. It just decays in the bowels.
Gas builds up your stomach. You have a
thick, bad taste and your breath is foul,
skin often breaks out in pimples. Your head
aches and you feel down and out. Your whole
system is poisoned.
It takes time, my old CARTER'S
LITTLE LIVER PILLS to get these two
pounds of bile flowing freely and make you
feel „up and up.“ They contain wonderful,
harmless, gentle vegetable extracts, amazing
when it comes to making the bile flow freely.
But don't ask for Liver Pills. Ask for Carter's
Little Liver Pills. Look for the name Carter's
Little Liver Pills on the red label. Repeat a
substitute.
© 1931 C. M. Co.

OTTO ROELOFS'

IN IEDERE KOP

HOLLANDSCHE BOTER & KAAS

Merk WIJSMAN
(FIRMA opgericht 1846)

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen
van
„De Curaçaosche Voetbalbond.”

Wedstrijd — Uitslagen.

1ste klasse.	Jong Holland	—	Volharding	: 3—0
Z. B.	D. D. V. O.	—	M. S. Z.	: 1—1

(na loting gewonnen door M. S. Z.)

Competitie-standen per 20-8-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor tegen	Punten
Republiek	5	4	1	0	6	1
Transvaal	5	4	0	1	11	7
Jong Holland	5	3	1	1	11	6
Asiento	6	2	2	2	10	6
Trappers	5	3	0	2	12	8
Volharding	5	3	0	2	6	6
Bismarck	5	1	0	4	4	13
R. C. C.	5	0	1	4	7	12
Go Ahead	5	0	1	4	1	9
Res. 1ste klasse.						
R. C. G. 2	7	5	1	1	12	4
Republiek 2	7	4	2	1	10	5
Trappers 2	7	3	1	3	8	10
Volharding 2	6	2	2	2	6	6
Bismarck 2	7	3	0	4	5	7
Jong Holland 2	6	2	2	2	3	4
Asiento 2	7	2	0	5	8	9
Transvaal 2	5	1	0	4	3	9

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag 27 Augustus.

MUNDO NOBO
W. B. G. Asiento — R. C. C.
4.45 precies
Scheidsrechter: Brand
Grens. : Ramos
: Schouwé

Res. 1ste klasse

Scheidsrechter: Benham

ASIENTO

Res. 2de klasse
Hercules 2 — Juliana 2
3.30 precies.
Scheidsrechter: Corsica

Donderdag, 31 Augustus.

KONINGINNEDAG

Eindwedstrijd „Wilhelmina Beker“
Jong Holland — Winnaar G.

Zondag, 3 September.

MUNDO NOBO.

1ste klasse
Republiek — Trappers
4.30 precies

Z. B. L. De Ruiter — Transvaal 2
3.15 precies

ASIENTO

1ste klasse

Go Ahead — R. C. C.
4.30 precies

Zondag, 10 September

MUNDO NOBO.

4.30 precies

Z. B. N. Hercules — Volharding 2
3.15 precies

ASIENTO

Res. 2de klasse
D. D. V. O. 2 — De Ruiter 2
3.15 precies.

Zondag, 17 September.

MUNDO NOBO

1ste klasse

Go Ahead — Volharding
4.30 precies

Res. 1ste klasse

Transvaal 2 — Volharding 2
3.15 precies

ASIENTO

Republiek — Trappers
4.30 precies

Inschrijvingen.

(Werkende Meden)

Republiek — S. Rodriguez, Van Raders. 20 — 16 0 31

Het Bestuur.

JONG-HOLLAND-VOLHARDING.

Om kwart voor vijf brengt V. de bal aan 't rollen. Dadelijk kunnen we zien dat V. met mooi samenspel 't H's goal bestormt. Herhaaldelijk komt V. dan zetten, maar tot doelpunten komt 't niet.
J. H.'s voorhoede doet niet veel, tot eindelijk bij een schermutseling door één van de halfbacks van V. de bal met de hand wordt gespeeld (penalty), Jong Holland leidt (1—0).

Kort daarop treedt de rust in.
Na de rust gelukt 't J. H. nog twee mooie doelpunten te maken, zoodat J. H. met een 3-0 overwinning het veld verlaat.

Nabeschouwingen.

Bij het begin van den wedstrijd leek 't alsof V. winnen zou. Maar na de strafschop scheen 't alsof de moed er helemaal uit was.

Coprá, Tienchi, Mehrens en Rodolfo, zwoegden om 't hardst. V.'s spel was over 't algemeen genomen slecht. Zij kan 't veel beter. Keeper Angel scheen niet goed op dreef te zijn.

De laatste tien minuten speelde V. met negen en J. H. met tien man. Keeper Lampe van J. H. verscheen Zondag weer na een lange rust genoten te hebben. 't Is te hopen dat hij wijzer geworden is. Veel kreeg hij niet te doen, maar 't weinige dat hij te doen kreeg, deed hij goed.
J. H.'s achterhoede was zeer goed, terwijl de voorhoede niet als gewoonlijk speelde.

Ongelukkigerwijs hadden wij weer een incident te betreuren, n. l. dat er twee spelers van 't veld verwijderd (één van J. H. één van Volh.) moesten worden. Zal dat dan nooit ophouden? Wanneer een speler een trap krijgt, hetzij opzettelijk, hetzij per ongeluk, tracht dan geen wraak te nemen; dat is niet zooda 't behoort! Aanvoerder van Jong Holland, prent dat uw spelers in. Ongeveer tien minuten voor het einde werd een speler van V. gewond, zoodat hij van 't veld werd gedragen. V. speelde toen met negen man. Nog iets voor den aanvoerder van J. H. Let er op dat wij meer ook uw club een zeker overwicht heeft door, b. v. vermoedheid, lafheid, onvoldoende aantal spelers der tegenpartij, er wel gebruik van gemaakt wordt.

Zoo zagen wij b. v. een speler van J. H. de bal stoppen, teruggaan om een aanloop te nemen, staan blijven, rond kijken en eindelijk de bal wegwerken. Dat is vervelend voor het publiek, de scheidsrechter, en zeer onsportief tegen uw tegenpartij. 't Is inderdaad kleingeestig en werkt verbitterend! Dat is geen bevorderen van de sportiviteit. Daardoor laat J. H. het mooie van hun overwinning verloren gaan. Blijft nobel!

De leiding was in handen van Majoor Franken en als gewoonlijk dus uitstekend!

Faverey.

Bezoekt

DE JONGH'S SPORTHUIS

Breedestraat 88, Otrabanda. Tel. 316.

„B O K” voetbalschoenen.

„C H A M P I O N” buitenballen.

2-1

Vraagt onze prijslijst.

DE NEDERLANDSCHE
PADVINDERS-
VERENIGING

AFDEELING WILLEMSTAD

CURACAO.

GROEP I.

(Schotsche dassen).

Groep-Nieuws van

28 Aug tot en met 10 September 1933.

Troep-Mededeelingen: Met ingang van 19 Augustus j.l. benoemd tot 2e Vaandrig in de TROEP: W. G. de HASETH.

Aangenomen als Nieuweling: RUDOLF GRESSMANN. (Patr. VOSSSEN).

Een Padvinder is Trouw:
Evenals een Padvinder opkomt voor degenen, welke hij lief heeft, en deze verdedigt door dik en dun, zoo is hij ook Trouw aan zijn eens afgelegde Belofte. Nooit zal hij vergeten, dat hij eens voor 't front der Troep heeft gestaan, en met drie omhoog gestoken vingers beloofd heeft: zijn Plicht te doen, ledereen te helpen waar hij kan en de Padvindere Wet te gehoorzamen. Trouw is hij aan zijn Troep, zoodat in de moeie als in de moeilijke oogenblikken.

Maandag 28 AUGUSTUS.
Om 5 uur namiddag op 't RIF verzamelen
INSPECTIE over DE KAMP

HET KAMP VAN TIEN DAGEN OP ARUBA.

Verkeers... WOENSDAG 30 AUG.
Om 4.30 uur namiddag op 't WEST-VERZAMELEN.
(Correcte Bepakking en Uniform).
Aankomst LIBERTADOR 2 uur namiddag.
(Dienst-Patrouille ruikt in op 4 uur namiddag.

HORDE van TROEP I.
Maandag, 28 AUGUSTUS.
Om 5 uur namiddag op 't RIF verzamelen.

INSPECTIE over de KAMPUITRUSTING (geheel volgens Kamp-Orde).

DE GROOTE JACHT 1933 OP ARUBA.

Evenals bij de Padvindere onder-BAHERA op de WEST-VERZAMELEN.

op WOENSDAG 30 AUGUSTUS, des namiddag 4.30 uur.
Zondag 10 September keeren wij met de LIBERTADOR in den middag om 2 uur terug.

Nu Broers een Goede Jacht.
De Hopman.

HET JAARFEEST VAN DE GROEP.
(3 Jarig Bestaan)

In den middag krijgt 't terrein een fleurig aanzien door de vele Vlaggetjes, welke door Arnold Spritsner en Gerard Faber op Dinsdag met zoodoove geduld geplakt zijn en bouwt de H. P. L. zijn Buffet verder uit. Daar komen alreeds de jongens en gaan de patrouille's en Nesten druk aan 't werk, de stoelen naar te plaatsen achter 't Kampvuur en alles verder gereed te maken. Dan onder 't afkalk, krijgen zij hun laatste aanwijzingen.... verbergen de Padvindere zich voor de Rally en gaan de Welpen in een kring rond 't vuur.
Gaandeweg wordt 't duister en gaan de lichten aan. De twee groote Lichtballen werpen hun stralenbundels op 't Kampvuur en de kring welpen rondom.... welke stil figuren maken en spelen met 't grint.

Daar komen de eerste Ouders op 't terrein, gaandeweg al meer en meer zoo ook vele Donateurs. De stoelen worden allengs bezet. 't Is al vroolijkheid en beweging. De leider tuurt nu en dan op z'n horloge.... 't is

zoo zeven uur.

Vanaf 't Kampvuur klinkt een fluitseim... juichende komen de Padvindere's aan snellen.... 't is de Rally.... Baden Powell.... Baden Powell Chief.... Chief.... Ra.... Ra.... Hoe-raaaaa.... dan vormen zij een kring, 't stil heél even.... dan zingen zij... Weest Paraat... Zing a zing... Bom... BOM. Bij 't laatste BOM zit alles... dan in een pittig loopspasje vormen de Scouts een Spiraal over 't terrein en vormen zoo weer den kring.

Uit volle borst klinkt nu de Nationale Padvindere Marsch...
„Hooft zegt 't voort, dat nu Jong Nederland niet meer teert op de kracht, van een roemrijk voorgelacht, maar aan 't werk slaat met eigen hand.“ De Groote lichten gaan uit, en als 't Kampvuur ontloeft... zingt de Groep het Kampvuurlied.

De leider houdt een korte toespraak en vertelt, dat ook deze Maand 50000 Padvindere's uit alle deelen der Wereld een groot Kamp in Oostenrijk houden: De JAMBOREE...., direct daarop zet de Groep de Jamboree-Yell daarvoor in hoog... klinken eenige jongensstemmen boven de anderen uit.
De Horde-Liedjes.... de frissche kinderstemmen zingen van de juichen de levenslust en blijheid der Rimbøe-Jachten en van 't Kamp. 't Heeft de bijval der toeschouwers, getuige hun spontaan handgeklap.

Nu volgt de clou van den avond: Het groot Tooneelspel der Horde, „DE ZEEROOVERS.“

Het eerste tooneel stelt voor een bijeenkomst, waar Akeela het een verhaal over Zeeroovers heeft verteld. Alle Welpen zouden wel graag Zeeroovers willen zijn behalve Dick en Ronny. Dan maakt Akeela een plan... als deze laatste er niet bij zijn. Zij zullen zich als zeeroovers vermommen en Dick en Ronny gevoogen nemen. In de verte hoort men het geroezem van Lange Tom (W. van Leeuwen) speelt zeer goed, evenals Dick (Jan Holstein) en Ronny (Fr. van Hesteren). De Zeeroovers zijn haast nog woester als de echte. Dick en Ronny weten, als de Zeeroovers op buit uitgaan, op een sensationeel manier te ontsnappen. In 't derde bedrijf volgt de ontmoeting van Dick en Ronny met Lange Tom op de Hordebijeenkomst, dat de Zeeroovers hun eigen Horde Broertjes waren. Vroolijk zingt dan de heele beïnde hal Zeerooverslied en volgt het einde van dit uitstekende gespeelde stuk.

Dan komt de Pauze en wordt de Limonadehoek druk bezocht. Ondertusschen verkleeden de HERTEN zich voor hun Indiaansche Dans.

De groote Lichten gaan uit.... slechts 't Kampvuur en daar dichtend op 't voorstellen. Uit 't schemerduis ter nadert een Indiaan op 't rythme zijner Tom... tom. Hij gaat zitten bij 't Vuur... en hervat zijn rythme. De Gestalte van een Karibou gaat achter de rond 't Vuur en verdwijnt op de laatste der Tom... tom slagen. gaat nu een Jager spiedend naar Karibou's rond. Een Prooi is echter niet te zien. Als hij dan het Vuur en de vier Windstreken begroet heeft met vreemd klinkende namen, voert hij dan uit rond 't Vuur en verdwijnt in 't duister van den nacht.

Dan komen vier KARIBOU'S en blijven in den ban rond 't vuur gevangen... bevochten elkander en worden een weerdigende linie, als uit de verte het Wolvengehuil weerklinkt. Langzaam en met trotsch opgeheven kop stappen zij dan rond... totdat de Jagers aansluipen en de prooi bemachtigen. „Dank zij de Medicijn van deze Dans hebben wij weer vleesch in onze hutten“, zegt de Medicijnmeester en staat statig weg.

Nu zingen ook de Padvindere's hun liederen uit volle borst. Dan volgen de Demonstratie's der Patrouille's.
In veertien en een halve minuut zetten de zes Vrienden (12—14 jaar) hun groote acht persoons Tent keurig op, bouwen de Vossen een brug van touwverbindingen en palen in vijftien minuten en maken de Wolven (12—13 jaar) een keurige Vlaggemast van hun Padvindere'stacken met fleurige vlaggetjes rondom.

't Heeft de animo der toeschouwers wel, vooral als blijkt, dat de brug recht stevig is en men er goed over kan loopen.

Dan wordt in de Troepvlag de derde STER aangebracht en wordt deze in den top der Wolven Vlaggemast gehesen. Een voor een treden dan Boom, Nijnt, Caranchau, John

Boom, Nickie Pieterz, en Mandij de Haseth naar voren en ontvangen hun Jaarster.

Rond 't Kampvuur klinkt dan nog het TROEPLIED, getuigende van den Goeden Wil der Groep en De ARUBA-YELL, als laatste Saluut en toekomstbeeld voor 't Komende...

Willemstad, 21 Augustus 1933.

M.

Duitsland en Oostenrijk.

Feiten van Oostenrijkschen kant.

De strijd van het nationaal-socialistische Duitschland tegen Oostenrijk schijnt het hoogtepunt nog niet te hebben bereikt. Een oogcnblik lang leek het, alsof de nationaal-socialistische leiding het, tot nu toe tegen Oostenrijk toegepaste systeem van een open of een geheimen kamp wilde opgeven; maar zulke verwachtingen zijn teleurgesteld. Een verzoenend artikel over Oostenrijk; dat in de Berlijnsche „Aussenpolitische Korrespondenz“ was verschenen, werd op officieele plaatsen ontkend en als het particuliere werk van een correspondent verklaard, hoewel deze publicatie in het kader van het ambtelijke Wolff-bureau was verschenen dus op een plaats, die geen regel zonder controle kan uitzenden. Als wilde men deze weigering van elke verzoenende gedachte nog bijzonder ondersteunen, begon onmiddellijk daarop de Beiersche omroep met een serie tegen Oostenrijk gerichte voordrachten; deze werden door den, uit Oostenrijk uitgezeten, Duitschen Rijksdag afgevaardigde Habicht ingeleid in een vorm, die alles overtreft, wat op dit gebied tot nu toe is voorgekomen.

Verdere dergelijke voordrachten, naar het heet, door vluchtelingen uit Oostenrijk gehouden, zijn hierbij aangesloten en protesten van de Weensche regering tegen dezen radio-oorlog zijn zonder gevolg gebleven. Zoo staat dus Oostenrijk op het oogenblik in het middelpunt van een, reeds door alle Deutsche radiostations overgenomen, agitatie, die een kinderspel is vergeleken met de propaganda, die langs den aether-weg tegen Frankrijk, Polen in den Duitschen omroep wordt bedreven.

De perschef van de Oostenrijksche Bondsregering minister Eduard Ludwig, heeft nu in den Oostenrijkschen omroep op deze aanvallen en beleedigingen geantwoord; kalm en vrij van haarsicht heeft hij in een feilenbericht een beeld gegeven van de verhouding tusschen de republiek Oostenrijk en het Deutsche Rijk. Minister Ludwig stelde vast, dat deze nieuwe manier der Deutsche propaganda tegen Oostenrijk klaarblijkelijk ten doel heeft den Oostenrijkschen Duitser als een mededinger te portretteren, ja stellen. „Arde de voortdurend dringende vraag steeds sterker op den voorgrond, wat het eind van dezen strijd van het nationaal-socialistische Duitschland tegen Oostenrijk zal zijn. De betrekkingen der republiek Oostenrijk tot het Deutsche Rijk, zegt de Oostenrijksche perschef, zijn sedert 1918 steeds betrekkingen van bijzondere aard geweest en ze werden ook door alle Oostenrijksche Bondsregeringen buitengewoon zorgvuldig onderhouden. Daarbij heeft het nooit een verschil gemaakt, welke regering in het tweede Deutsche Rijk juist aan het heer was. Men heeft de interne politieke ontwikkeling der beide staten steeds in hun betrekkingen, die boven het nationale uitgaan, weten te scheiden. Deze onwrikbare grond-tendenz der buitenlandsche politiek werd ook overgenomen door de regering Dollfuss. Maar houdende, dit opzicht is niet veranderd. Veranderd schijnen alleen de meningen in het Deutsche Rijk te zijn. In alle uitingen der Oostenrijksche Bondsregering, werd telkens weer nadruk gelegd op den goeden wil en op de voortdurende vriendschappelijke betrekkingen tot het Deutsche Rijk te onderhouden. Nog pas onlangs heeft Dr. Dollfuss op den Neder-Oostenrijkschen partijdag der christelijken socialen, verklaard: „In Duitschland is de politiek is die van vrede en samenwerking. Maar is die niet machtsheersche, maar alle staten in vriendschap samen te werken, in bijzondere vriendschap echter met het Deutsche Rijk. Het Deutsche volk in het Rijk kan zijn ontwikkeling vormen zoodals het zelf wil. Wij zijn geneegen, zonder voorbehoud en in volle vriendschap met de Deutsche regering samen te werken. Zoo willen we het geheele Duitschdom, de Deutsche toekomst en den Europeeschen vrede dienen. Op die wijze hebben wij, als de tweede, Deutsche staat, onze bijzondere nationale missie, welke we in volle vrijheid en zelfstandigheid willen vervullen. We zullen in volle vrijheid en onafhankelijkheid met den nieuwen opbouw van ons vaderland beginnen en volgens onze beste krachten aan het herstel van Europa meewerken.“

Het antwoord hierop was de bekende rede in den omroep van minister Dr. Frank tegen Oostenrijk, dan zijn bezoek, waarbij de meest primitieve diplomatieke vormen, vooral tegenover Oostenrijk, werden over het hoofd gezien en waarbij Dr. Frank zijn partijgenooten in Oostenrijk tot weerstand tegen de veiligheidsorganen van den staat aanvoerde. Daarop werd de deelneming van de Deutsche vliegers aan de Internationale Oostenrijksche Alpenvlucht afgezegd. Toen kwam de verordening over het Duit-

sche uitreis-verbod naar Oostenrijk. Men heeft de daling van den „Verband des Auslandsdeutschtums“, die in Klagenfurt zou plaats hebben, naar Passau verplaatst. En dan kwam het plan, om Habicht bij het Deutsche gezantschap in Weenen toe te deelen, om hem op 'de manier de rechten van exterritorialiteit te verschaffen. Geen staat der wereld had van zulk een toedeeing kunnen kennis nemen, zonder zijn soevereiniteit rechten op te geven en daarmee een, tegen hem zelf gerichte, kwaadaardige propagandaa-activiteit te immunizeeren en strafeloos te maken. Als antwoord op deze aangelegenheid heeft men dan in Berlijn den langjarigen Oostenrijkschen pers-attaché Dr. Wasserbäck in hechtenis genomen en buiten het land gezet op een wijze, die indruischt tegen alle grondslagen van het volkenrecht. En wat heeft Oostenrijk als antwoord op deze dingen gedaan? De Oostenrijksche openbaarheid bleef kalm; ze was van meening, dat het hier om voorbijgaande verschijnselen ging, die aan den kern van het heele Deutsche denken niets kunnen afdoen. Maar ten aanzien van den strijd der Deutsche omroep-maatschappijen tegen Oostenrijk schijnt dit een vergissing te zijn. Want op het oogenblik, dat men miljoenen luisteraars van den Duitschen omroep telkens weer vertelt, dat de overwegende meerderheid van het Deutsche volk in Oostenrijk een misdadige politiek van hoogverraad bedrijft, dan raakt men aan den kern van den algemeenen Duitschen geest en lokt stemmingen uit, die misschien langen tijd niet meer goed gemaakt kunnen worden.

De meeningen van voordragers in den Duitschen omroep dat het régime Dollfuss steeds meer ineenvalt, behoeven als schakels in de keten, die nu schijnbaar in het Rijk wordt gesmeed. Deze voorspellingen, zoo eindigt minister Ludwig, zijn omroep-rede, heeft men reeds geruimen tijd geleden in de nationaal-socialistische pers kunnen lezen; maar de overname van de macht is tot beden niet ingetreden. Bij nadere toezien schijnt dit nog zeer ver verwijderd te zijn, ja, ik kan wel zeggen, in Oostenrijk zal het er heelemaal niet toe komen. Men zal dit doel ook dan niet bereiken, wanneer men van Duitschen kant Oostenrijk zoo behandelt, als het nu gebeurt. Onafbrek betoogingen bewijzen, dat de groote meerderheid der Oostenrijksche volking: achter de regering Dollfuss staat en haar maatregelen goedkeurt. Aan deze feiten zal ook de strijd der Deutsche radio-maatschappijen tegen het volk en de regering van Oostenrijk niets kunnen veranderen. De leus van de regering Dollfuss, de regering der Oostenrijksche staatsgedachte blijft; Oostenrijk vrij, onafhankelijk en zelfstandig!

Roomsche Uiterlijkheid.

„Onze broederschap met Christus, wij kunnen ze herhaaldelijk vieren in de intimiteit van ons hart; maar wij, menschen van vleesch en been, willen die stoffelijk uitgedrukt en gesymboliseerd.“

Gebrekk aan innerlijkheid, is nog steeds bij menig welkenkend Protestant en zijner grootste grieven tegen de Roomsche kerk. Voor menigen ontbreken zwerf en zoekers is de liturgie der Kerk nog al te dwars en red, waarom hij nog niet gekomen is tot wat Vondel noemt „'t zaligh honk“. Om die liturgie, om onzerzijde, grootsche Roomsche ceremoniën, menen ze nog altijd recht te hebben om te smalen van mechanisme en formalisme in de Roomsche Kerk. Om die liturgische plechtigheden en heel het uitwendig gebod van der Kerk, is het voor velen nog altijd een uitmaakte zaak, dat de Roomsche Kerk de ware Kerk van Christus niet zijn kan. De Kerk van Christus zijn de aanbidders in gods-nachtheid, maar in de Roomsche Kerk is alles slechts uiterlijkheid, al het innerlijke is daar gesmoord en verstikt door het uiterlijke.

Zeker, wij Roomschen zijn kerken; wij hechten aan kerkpraktijk en dwang. Maar is die niet het machtsheersche, maar alle staten in vriendschap samen te werken, in bijzondere vriendschap echter met het Deutsche Rijk. Het Deutsche volk in het Rijk kan zijn ontwikkeling vormen zoodals het zelf wil. Wij zijn geneegen, zonder voorbehoud en in volle vriendschap met de Deutsche regering samen te werken. Zoo willen we het geheele Duitschdom, de Deutsche toekomst en den Europeeschen vrede dienen. Op die wijze hebben wij, als de tweede, Deutsche staat, onze bijzondere nationale missie, welke we in volle vrijheid en zelfstandigheid willen vervullen. We zullen in volle vrijheid en onafhankelijkheid met den nieuwen opbouw van ons vaderland beginnen en volgens onze beste krachten aan het herstel van Europa meewerken.“

Gelooven is niet enkel stemming; stemming drijft weg, als de lichtloze wolkjes. Geloofleven is daard, daad van meewerkende innerlijkheid met de gave der genade, waardoor we verheven worden tot medewerkers, arbeiderszullen van God zelf in het hoogste werk ter wereld: de zaliging van een menschenziel.

Wij, die gemeenschapswezen zijn en in al onze behoeften op afhankelijkheid en uiterlijkheid aangewezen, wij kunnen de stoffelijke verzinnebeelding van ons innerlijk niet ontberen. Wij halveeren den mensch als wij stoffelijke uiterlijkheid verboden terraten maken voor het zieleleven. En in de uiterlijkheid van ons zieleleven dringt de gemeenschapszin ons tot continuïteit en uniformiteit. Is ook dit noodzakelijk zielloos? Zou de 'grij, de jalal, de laatste verschaarbare voor ons zijn?

St. Thomas College.